

Et Mindretal (S. Berthelsen og Slengerik):

Indtil 30. November 1908 har undertegnede Mindretal deltaget i samtlige Kommissionens Møder og Forhandlinger og efter Evne søgt at gøre vore Synspunkter gældende i den almindelige Drøftelse af Kommissionens betydningsfulde Opgave. Vi tillade os saaledes at henvise til de af medundertegnede S. Berthelsen ved Kommissionens første Møde den 11.—12. Juni 1908 fremsatte og senere trykte udførlige Udtalelser om Principspørgsmaal og sammes foreløbige Udkast til Lov om Jernbaneskyld, fremlagt i Kommissionsmødet den 18. August 1908.

Den 30. November vedtog Kommissionen imidlertid at nedsætte et snævrere Udvalg paa 7 Medlemmer til at give de under Forhandlingerne fremkomne Anskuelser endelig Form i et Lovforslag; og da Kommissionens Formand bestemt nægtede at lade Forholdstalsvalgmaadens Regler (som dog bruges i Rigsdagen ved Udvalgs Nedsættelse) være afgørende ved Valget, blev undertegnede Mindretal (ligesom forøvrigt et andet Mindretal) ganske udelukket fra Repræsentation i dette store Udvalg, uagtet der faldt 4 Stemmer af 15 paa undertegnede Mindretals Talsmand. Vi skulle ganske afholde os fra at karakterisere denne Formandens Fremgangsmaade, mod hvilken der i rette Tid blev nedlagt Protest, men konstatere kun, at undertegnede Mindretal derved har været afskaaren fra at deltage i det senere til 8 Medlemmer forøgede Udvalgs talrige og indgaaende Forhandlinger og ikke har kunnet øve nogen Indflydelse paa det Lovforslag, der senere blev Flertallets, saa lidt som paa det Udkast til Betænkning, der nu foreligger fra Flertallet.

Denne Afbrydelse i Samarbejdet paa et vigtigt Punkt af Kommissionens Forhandlinger turde forsaavidt være uheldigt for Resultatet af Kommissionens Arbejde, som de tilstedeværende Modsætninger i Anskuelser derved ikke have faaet Lejlighed til den endelige gensidige Afvejning og Prøvelse mod hinanden, som kun den skriftlige Formning af Meningerne giver Anledning til. Det nedsatte Udvalg maatte, som Betænkningen noksom viser, nærmest søge sin Opgave i at udarbejde et Kompromis-Lovudkast, som alene kunde paaregne Enighed indenfor Kommissionens Flertal, men med Udelukkelse af de Mindretals Anskuelser, som vare nægtede Repræsentation i Udvalget.

Følgen deraf er nødvendig bleven, at undertegnede Mindretal ikke har kunnet tiltræde hverken Flertallets Betænkning eller dets Lovudkast, og — skønt vi deri genkende adskillige af de netop fra vor Side under Kommissionens første, samlede Forhandlinger fremsatte Forslag og Ideer — ejheller har kunnet tiltræde den hine i Lovudkastet givne Form, eller den disse i Betænkningen ledsagende Argumentation.

Undertegnede Mindretal kan beklage dette, forsaavidt som et nøjere Samarbejde paa *alle* Sagens Stadier mulig vilde have ført til et Resultat, som ogsaa vi kunde have tiltraadt. Men paa den anden Side maa vi erkende, at det ærede Kommissionsflertal ved sin Fremgangsmaade har stillet Mindretallet ganske frit og tildelt os den hædrende Opgave paa eget Ansvar, og uden Hensyn til andet, end hvad Sagens bedst mulige Ordning maatte tilsige os, at give den Offentlighed, som Kommissionens Arbejde i sidste Instans er bestemt for, en helt selvstændig Fremstilling af vort Syn paa den Kommissionen stillede betydningsfulde Opgave, de i Kommissionen førte Forhandlinger, Flertallets Betænkning og Lovudkast, saavel som at fremsætte selvstændige Forslag til Love om de derefter foreliggende Problemer.

I Henhold hertil skal undertegnede Mindretal tillade sig at fremsætte sin Anskuelse — først om

I. Kommissionens Opgave.

Denne er givet ved de meget rummelige Ord i Jernbaneloven af 27. Maj 1908 dens § 14, hvorefter Kommissionen skal „*overveje Spørgsmaalet om en Lov om*